

Mål för stabiliseringspolitiken

Upprätthålla ett så högt och stabilt
resursutnyttjande som möjligt

Motsvarar ungefär optimalt stram
arbetsmarknad

Stabiliseringspolitik bedrivs främst genom penningpolitik

Lämpligt att uppnå stabiliseringspolitikens mål genom att inflationsmål fastställs samt beslut om reporäntan delegeras till Riksbanken

Enkel handlingsregel

Höj (sänk) reporäntan om inflationen på 1-2 års sikt är högre (lägre) än 2 procent

Vid symmetrisk tillämpning blir inflation enligt målvariabeln KPI i genomsnitt 2 procent på lång sikt

Modifiering av enkel handlingsregel

- Klargörande 1999: Beslut om reporäntan baseras ofta på UND1X-inflationen ibland exklusive t.ex. elpriser i stället för KPI-inflationen
- Aviserat 2005: Eventuellt längre tidshorisont än 2 år och eventuellt prognos med marknadsförväntningar i stället för konstant reporänta

Måluppfyllelse 1995-2005

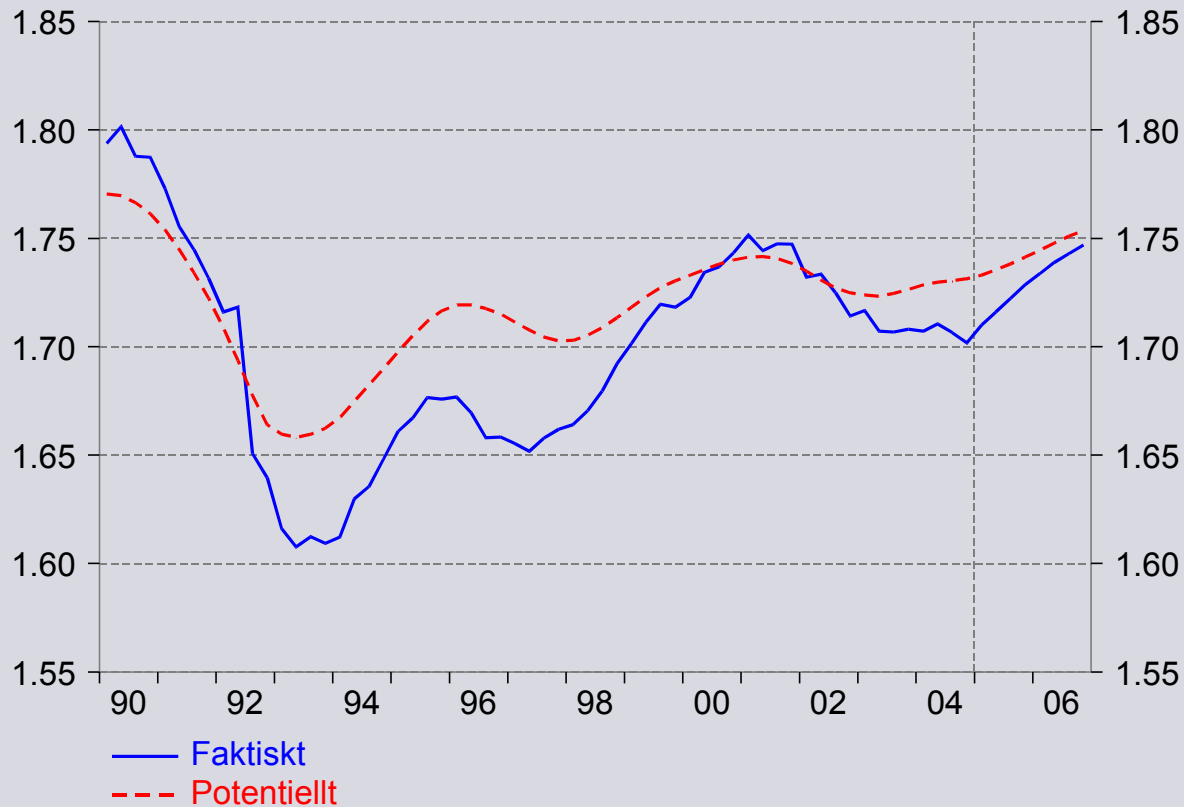
- KPI-inflation: 1,3 procent
- UND1X-inflation: 1,7 procent
- KPI-inflation t.o.m. 1998 och därefter
UND1X-inflation: 1,5 procent

Årlig procentuell förändring

Antal arbetade timmar

Miljarder, säsongrensade kvartalsvärden

KI:s rekommendationer om reporäntan

- Utgår från modifierad handlingsregel med ibland längre horisont än 2 år
- Stor vikt vid arbetsmarknadsförhållanden i prognosen för inflation
- Normalt begränsad vikt vid andra potentiella stabilitetsaspekter som t.ex. stabila tillgångspriser, stabil skuldsättning, stabil penningmängd, stabil styrränta, stabil styrränta jämfört med omvärlden, stabil växelkurs och stabila långräntor

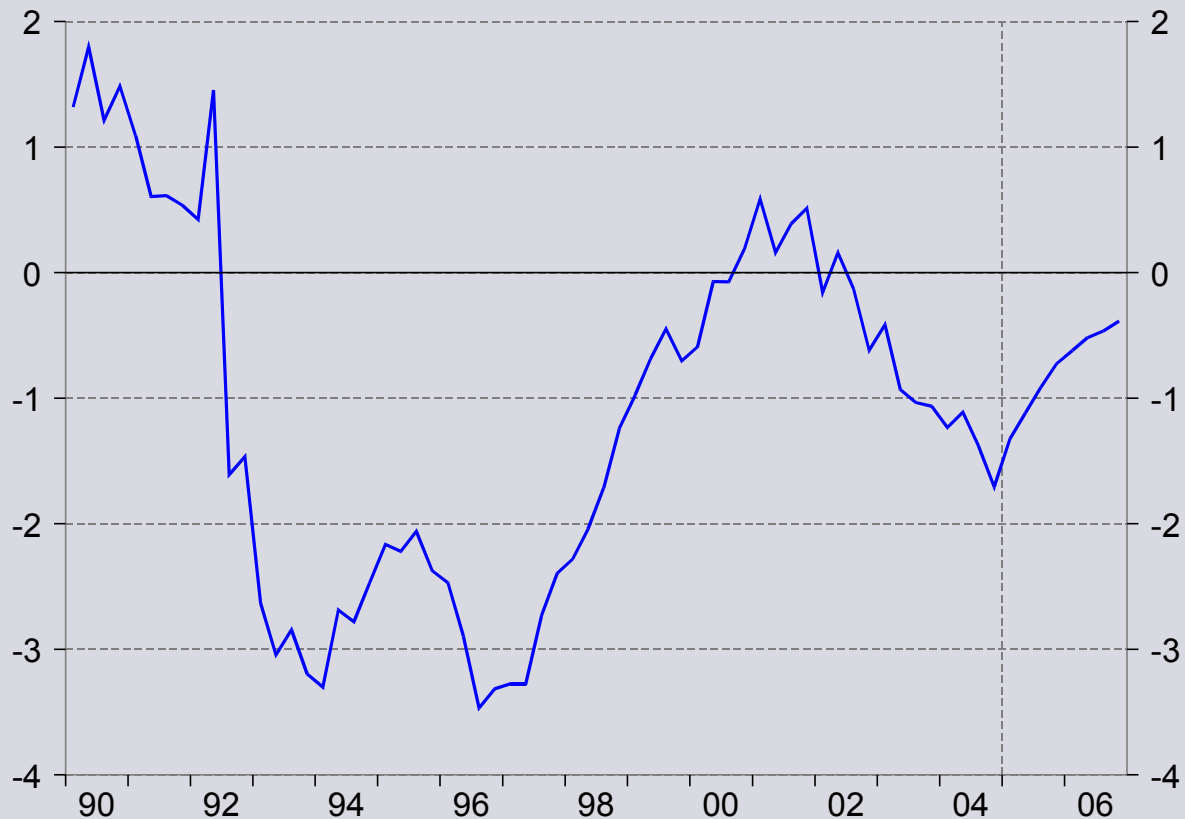
Timlön i näringslivet

Årlig procentuell förändring, 3-månaders glidande medelvärde

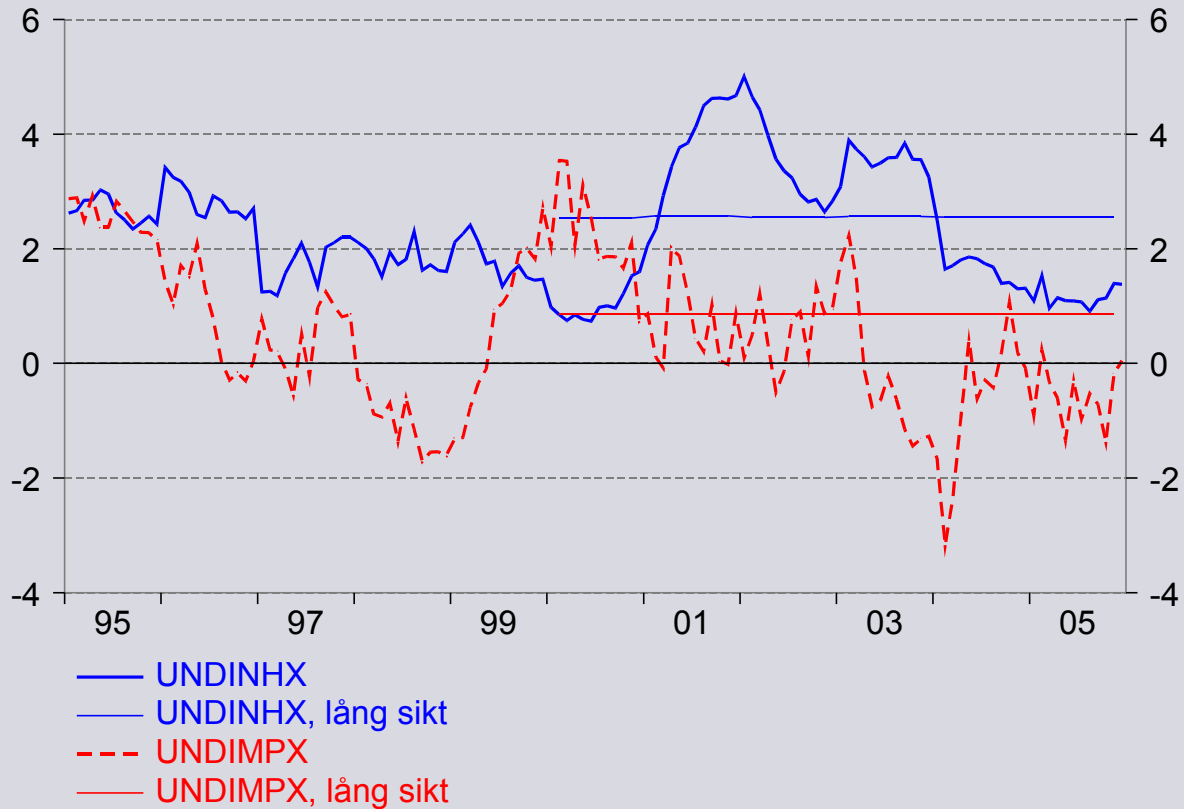
Arbetsmarknadsgap

Procent av potentiellt antal arbetade timmar, kvartalsvärden

UNDINHX och UNDIMPX

Årlig procentuell förändring

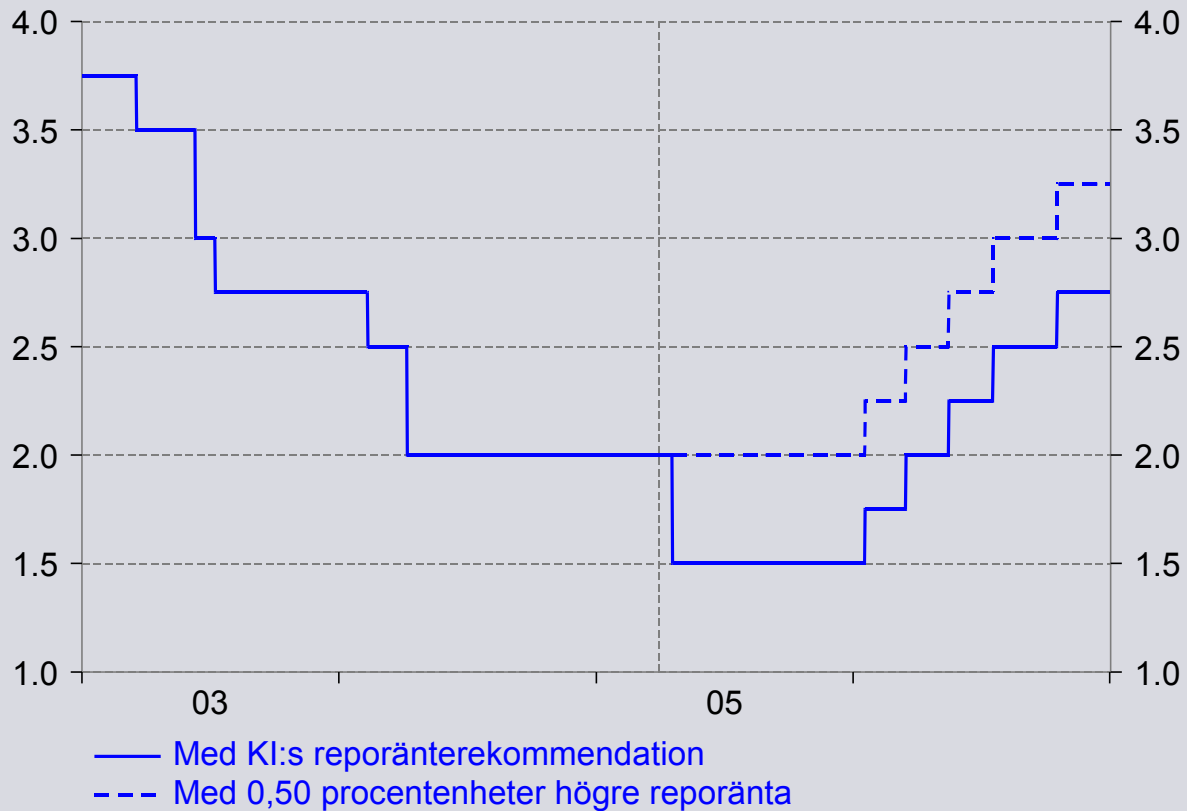

Underliggande inflation

Årlig procentuell förändring, kvartalsvärden

Procent, dagsvärden

Tusental, kvartalsvärden

